

یک مسافر دایاک

نوشته کوستی سولانگ

برای کمک به قوم کوچک و زنجدیده ام چه کاری می توانم انجام دهم؟ من می کوشم با سفر گردن و دیدن آنچه در سایر کشورها می گذرد جواب این سوال را پیدا کنم، هر چاکه می روم چشم و گوشم را خوب باز می کنم، من نیز به شیوه خودم و همچون کالاتو، برندۀ زیبایی که سعیل قوم من است، در چنگل انبوه افکار از درختی بدترخت دیگر برواز می کنم.

در مورد خودتان چه فکر می کنید؟ شما در وله اول خود را چنین می دانید پاکرا می ارد؟

آقای کیم جواب داد: «من پیکن تبعه چینی و از نژاد کروای هستم ولی هیچ تضادی بین ملیتم و نژادم نمی بینم.»

آقای وانگ اضافه کرد: «اگر سیاسی صحیح در مخصوص اقلیتها نژادی اخاذ شود، تضاد و حتی خصومت در بین زاده ای مختلف به وجود خواهد آمد و اگر وجود اقلیها نادیده گرفته شود و از حقوق انسان محروم شوند ممکن است

وضعی وخیثتر مم به وجود آید.»

من ادامه داد: «خواهش می کنم از این سوال من ناراحت شوید ولی آیا فکر می کنید در سلطنه خودتان صاحب اخباریه‌ای هستید؟ می گویت به فکر تشکیل دولت مستقل و پاصلح شدن به گرفته شما با چنین نیفاید؟

آقای وانگ گفت: «نگران نباشد، هر چه می خواهد پیرسید. من مطمئن که دوستان کروای ما با صراحت تمام پاشما جواب خواهند داد و هر چه را مایل بپند به شاشان خواهند داد.»

آقای کیم پیشنهاد کرد: «برویم از چند خانواده کروای دیدار کنیم.»

آقای وانگ با لبخند گفت: «هیاهو! برویم تا پیش از هوای زمستانی لذت بیرم و زیبایی برف را تحسین کنیم.»

آقای کیم افزود: «خطی دور است.»

توجهات و پیشنهاد

همان طور که به یکی از خانه ها نزد پک می شدیم دیدیم همه افراد خانواده جلوی در منتظر ما ایستاده اند، با یافک زدن از ما استقبال می کنند. پس از آنکه به همه معرفی شده، خانه شان را که شامل یک آشپزخانه، یک اداق مهمنان و چند اتاق خواب بود به عنوان شان داده اند، خانه گوچک و ولی مرتب و پاکیزه بود.

در آشپزخانه یک تلبیه آب دیده می شد.

آقای کیم ترضیح داد: «همه آشپزخانه های کروای چنین

لطفی ای دارند.»

آقای وانگ پرسید: «او آشپزخانه های همانها چطور؟»

(همانها اکبرت نژاد را در چن شنیکل می دهند، مثل کن ها در وینتام و جاؤپایها در اندونزی.)

آقای کیم گفت: «نه، من می ترسم که همانها بدليل

توجهات و پیشنهاد که دولت صرف کرده اند، به آنها

جادوی کشیده اند.»

آقای وانگ اضافه کرد: «آقای کیم جواب داد: «تھنا می دهند،

فقط جزئی از توجه خاص دولت چن یعنی و سه طور گلی

پداقیتهایان، اینجا مدارس خاص خود را داریم و زیمان

کروای زبان تدریس ماست. ما لباس و کفشهای را خود تویید

می کنیم و از آنجایی که در این سلطنه در اکثریت هستیم،

قدرت سیاسی و اقتصادی را تحت کنترل داریم. البته

کوستی سولانگ،

حقوق و نویسنده میان ملیت‌های این

وی چندین نداشته اند، در عین حال میزبان از قبیل

آوار پسر ارعا (۱۹۹۵) مبتدا کرد است.

تشیوه‌ای سیاسی، فرهنگی و اجتماعی دی

در میان از انتشارات ندوی

انتشارات یافت است.

تساینگانی از برادران و خواهران هان هم در بین ما هستند.»

از آنکه کیم پرسید: «آیا ترس شما علت بخصوصی دارد؟ آیا تاکنون اختلاف و یا زدودخوردی با هانها داشته اید؟»

آقای کیم گفت: «اختلاف عقیده جزوی از زندگی است. حتی کروایها نیز همیشه با هم توانی ندارند. مهم این است که اختلافات را قبل از مبدل شدن به کشکوهای جدی، حل کنیم.»

لتو وانگ از میزانمان سوال کرد: «آقای چونگ نظر شما چیست؟»

لتو چونگ نگاه رئیس خانواده، قاطعه اهان جواب داد: «تا حال کروایها و هانها بهترین با هم کنار آمدند و ما همیشه در امور روزمره بهم کمک می کنیم. اینجا، بجهاتی هان و پیوه‌های ما در یک مدرسه درس می خواهند. آنها زبان کروای را می آموزند و ما زبان مانکاران، یعنی زبان سلیمان را پیدا می کنیم. بعد از آنها می بشرفت کشوهای هان و خواهران هان هم اخراج فرمیم.»

آقای کیم گفت: «اینجا وضع کمی فرق می گذارد، چون

کروایها در اکثریت هستند، و ای رکنیها و هانها به همان اتباع چین از حقوقی کامل‌آساوی برخوردارند. اگر ما می توانیم لیکن و کشکان را خود توییل کنیم و طرفهایان را زنده نگه داریم، اینها اینجا در اقتیت هستند و لی از حقوق ساوهی با

کروایها برخوردارند. ما به همان توجه خاصی که دولت

مرکزی تسبیت بدمانش می دهد با دولتان هان خود رفتار می کنیم. بله، دوست عزیز، اگر حروصله بازدید از مدارس، کارخانجات، ادارات دولتی، تعاوینها و مراکز هنری و ادبی ما را داشته باشید، خواهید توانست میان پیشرفت ما را ارزیابی کنید.»

در حالی که حرفهایش را گوش می نداشتم از این

ذکر خودداری کنم: «آدم را به یاد سخنرانیهای تبلیغاتی می نمایم،

می نمایم و از آنجایی که در این سلطنه در اکثریت هستیم،

قدرت سیاسی و اقتصادی را تحت کنترل داریم. البته